

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611010112
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8611010112.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom 20.03.2013 v trestnej veci proti obžalovanému N. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/62/2011 zo dňa 27.09.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného N. C..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného N. C. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

-dňa 17.1.2011 v čase asi o 10.35 hod. v obci E., okr. K., po tom čo si objednal tovar v hodnote 0,95 eura a zaplatil bankovkou v nominálnej hodnote 50 eur, ktorú ponechala predavačka na pulte novinového stánku, túto požiadal o zamenenie 40 eur v počte siedmich kusov bankoviek v nominálnej hodnote 5 eur a zostávajúcich päť eur v drobných minciach, za väčšie bankovky, ktoré mu predavačka zamenila, avšak tejto hneď zo zamenených bankoviek v celkovej sume 40 eur vrátil späť bankovku v nominálnej hodnote 10 eur a súčasne zobral z pultu pôvodnú bankovku v nominálnej hodnote 50 eur, ktorou platil za tovar, čím týmto svojim konaním odcudzil predavačke Z. A. finančnú hotovosť v hodnote 39 eur a to aj napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch právoplatne postihnutý Obvodným úradom v Nitre č. Pk-2133/2010/13480 zo dňa 10.11.2010, ktoré rozhodnutie o priestupku nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2010 a bol uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších priestupkov.

Za to mu podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XX, škodu vo výške 39,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie. V dôvodoch odvolania uvádza, že nakoľko sa stal omyl zo strany predavačky poštového novinového stánku, nie je spokojný s rozsudkom, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu. Nakoľko nebol kvôli dlhodobej práceneschopnosti a hospitalizácii na psychiatrickom oddelení v H. vypočutý, žiada krajský súd o prešetrenie tejto veci.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je možné považovať za dôvodné.

V úvode je potrebné uviesť, že verejné zasadnutie, na ktorom bolo prejednané odvolanie obžalovaného, vykonal krajský súd v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa napriek riadne a včas doručenému upovedomeniu o verejnom zasadnutí na verejné zasadnutie nedostavil. Je pravdou, že obžalovaný opakovane tak, ako to bolo v priebehu celého konania pred prvostupňovým súdom, z neúčasti na verejnom zasadnutí ospravedlnil, dokonca aj požiadal krajský súd opakovane o odročenie pojednávania, s odôvodnením, že je dlhodobo práceneschopný a jeho zdravotný stav, ktorý je vážny (má chronickú hnisavú ostilitídu, ktorú je potrebné trikrát denne preväzovať, je pod vplyvom antibiotík a iných liekov, ktoré má predpísané od psychiatra, u ktorého je teraz v ambulantnej liečbe), mu neumožňuje dostaviť sa na verejné zasadnutie.

Vo vzťahu k uvedenému ospravedlneniu je potrebné uviesť, že podľa § 293 ods. 8 Tr. por., ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia. Krajský súd už v tejto trestnej veci jedno verejné zasadnutie, a to na 27.02.2013, určil. Aj na toto verejné zasadnutie zaslal obžalovaný ospravedlnenie z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti, čo doložil tým istým lekárskeym potvrdením, ako v danom prípade a z predošlého, aj terajšieho potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktoré obžalovaný zaslal, vyplýva, že toto potvrdenie bolo vystavené ešte 11.01.2011, pričom dátum poslednej kontroly na tomto potvrdení uvedený je 31.05.2012, resp. zrejme 29.06.2012. Žiadne potvrdenie o tom, že by mu jeho zdravotný stav v súčasnej dobe neumožnil dostaviť sa na verejné zasadnutie, obžalovaný nedoložil. Len na okraj, v súvislosti s tvrdením o vážnom zdravotnom stave a odvolaním sa na predložený doklad o pracovnej neschopnosti, si krajský súd dovoľuje podotknúť, že teraz stíhaného skutku sa mal obžalovaný dopustiť už v čase, keď bolo uvedené potvrdenie vystavené a navyiac, v čase ním tvrdenej dlhodobej práceneschopnosti mal spáchať aj ďalšiu trestnú činnosť, pre ktorú bol v konečnom dôsledku právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T 137/2012 zo dňa 14.12.2012 a uvedeného skutku sa dopustil dňa 03.07.2012. Ospravedlnenie, ktoré obžalovaný zaslal, teda nie je možné považovať za hodnoverné ospravedlnenie jeho neúčasti na verejnom zasadnutí, navyiac síce obžalovaný požiadal, aby sa odročilo verejné zasadnutie, ale nežiadal výslovne, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, a preto krajský súd nezistil prekážku, pre ktorú by nemohol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Vo vzťahu k samotným výrokom napadnutého rozsudku je potrebné uviesť, že podľa názoru krajského súdu v konaní pred súdom prvého stupňa bolo v danom prípade vykonané dokazovanie tak, ako to vyžaduje ust. § 2 ods. 10 Tr. por., teda tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Vykonané dôkazy prvostupňový súd vyhodnotil postupom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por. a takto dospel k správny skutkovým aj právny záverom.

Aj keď obžalovaný spáchanie skutku popiera, tvrdiac, že zrejme len došlo k omylu pri platení, pretože keď zastavil pri stánku, aby si kúpil cigarety a platil 50-eurovou bankovkou, predavačka mu vydala 47,50 eur a keď zbadal, že má drobné 5-eurové bankovky, požiadal predavačku, aby mu ich zmenila na 4 celé 10 eurové bankovky a práve pri tejto výmene sa musel stať nejaký omyl a to tak, že predavačka mu dala o 40,- eur viac, čo ale zistil až v C. C., keď platil v potravinách, aj podľa názoru krajského súdu je potrebné mať obranu obžalovaného za vyvrátenú najmä výpoveďou svedkyne Z. A., ktorej nie je žiaden dôvod neveriť.

Poškodená tak, ako to napokon v odôvodnení svojho rozsudku podrobne rozpisuje aj okresný súd, uviedla, akým spôsobom k spáchaniu skutku došlo. Uviedla, že obžalovaný za tovar, ktorý zakúpil, platil 50-eurovou bankovkou, z ktorej mu vydala najprv 9,- eur, ktoré zobral a odchádzal a keď na neho kričala, aby počkal, lebo mu ešte nevydala z 50-tky, vrátil sa, pričom ona mu vydala zostávajúcich 40,- eur, ktoré zobral, ďakujúc, akým je ona dobrým človekom a hneď žiadal, aby mu drobné rozmenila na celé, pričom

jej na pult dal 7 5-eurových bankoviek a zvyšok v drobných minciach, žiadajúc, aby mu to rozmenila na dve 20-eurové bankovky. V čase, keď ona držala uvedené 5-eurové bankovky v rukách, pôvodná 50-eurová bankovka bola ešte na pulte, dala mu 40,- eur, na čo on jej z tých 40,- eur, čo mu rozmenila, dal naspäť 10,- eurovú bankovku a súčasne z pultu zobral aj pôvodnú 50-eurovú bankovku, ktorou platil na začiatku za tovar. Držiac v ruke túto 50-eurovú bankovku, utekal od novinového stánku a napriek tomu, že ona za ním hneď vybehla, dokonca mu stihla buchnúť aj po okne na strane vodiča, držiac v ruke jeho drobných 40,- eur, on sa len usmial a odišiel preč.

Spôsob správania sa obžalovaného v čase spáchania skutku, ale aj po ňom, keď napriek tomu, že predavačka za ním vybehla až k autu, po ktorom dokonca buchla a držala pri tom peniaze, naozaj nesvedčí o tom, čo tvrdí obžalovaný, teda, že by v danom prípade malo dôjsť len k omylu a nie k úmyselnému konaniu obžalovaného, ktorý takýmto spôsobom sa zmocnil cudzej veci, nehovoriac už o tom, že úplne rovnakým spôsobom sa dopustil konania v prípade, za ktorý bol uznaný vinným rozhodnutím Obvodného úradu Nitra, č. PK-2133/2010/13480 zo dňa 10.11.2010 (právoplatným dňa 20.12.2010), ktorým bol uznaný za vinného z priestupku proti majetku podvodom podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990, ktorého sa dopustil dňa 30.04.2010 asi o 14.00 hod. v potravinách v obci M. T., keď úmyselne rozmieňal a zamieňal bankovky nižšej nominálnej hodnoty za vyššiu a naopak, využil nepozornosť majiteľky predajne a spôsobil jej škodu vo výške 40,- eur.

Len na okraj je potrebné podotknúť, že obdobným spôsobom sa dopustil aj ďalšieho protiprávneho konania a to prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/137/2012 zo dňa 14.02.2012 na tom skutkovom základe, že

-dňa 03.07.2012 v obci N. v predajni COOP Jednota počas prevádzky zakúpil vreckový čaj v hodnote 1,35 eur, pričom za tovar zaplatil 50-eurovou bankovkou a následne uviedol predavačke, že chce zameniť výdavok za celú 100-eurovú bankovku, pričom keď predavačka vytiahla z pokladne bankovku v hodnote 100-eur, túto jej vytrhol a ušiel na neznáme miesto, čím spoločnosti COOP Jednota Nitra spôsobil škodu vo výške 50,- eur.

Výrok, ktorým okresný súd uznal obžalovaného v danom prípade za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., je teda v súlade so zákonom.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. V osobe obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý má do doby spáchania skutku, pre ktorý bol uznaný vinným v danom prípade, v odpise z registra trestov evidovaných 7 odsúdení (z toho 4 sú súdmi na území ČR), pričom v priebehu terajšieho trestného stíhania mu pribudol ďalší záznam a to pre odsúdenie už vyššie spomínaným rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/137/2012. Až na jednu výnimku (ide o rozsudok z roku 1992, kedy bol uznaný vinným pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 223 Tr. zák.), vo všetkých prípadoch bol súdený za majetkovú trestnú činnosť a to prevažne za trestné činy krádeže, či už podľa § 247 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, alebo podľa § 212 Tr. zák. účinného v súčasnej dobe.

Práve vzhľadom na zistený posledný záznam v odpise z registra trestov si krajský súd vyžiadala príslušný spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/137/2012 a uvedeným spisom doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí skúmajúc, či v danom prípade neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Zistil však, že uloženie súhrnného trestu do úvahy neprichádza, keďže trestného činu, pre ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/137/2012 zo dňa 14.12.2012, sa dopustil dňa 03.07.2012, teda až po tom, čo bol v teraz posudzovanej veci vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok zo dňa 16.02.2012, ktorý bol potom v dôsledku odvolania zrušený. V danom prípade nejde teda o súbeh trestných činov, za ktorý by v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody.

Trest odňatia slobody v takej výmere, ako bol uložený súdom prvého stupňa, a to dokonca ešte s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu, najmä vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho opakujúcu sa trestnú činnosť a to dokonca rovnakej povahy, rozhodne nie je možné považovať za trest neprimerane prísny.

Krajský súd, nezistiac dôvod na zmiernenie uvedeného trestu a nezistiac pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, odvolanie obžalovaného N. C. v zmysle § 319 Tr. por., ako nedôvodné, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.